

Dne 31. května se dohodli hradečtí junáci, že jejich vedoucí jedou o dobrovolné natáčení junácké a skautské na poliích pracích v evakuovaných pohraničních částech našeho okresu, čímž chce odpomoci nedostatku pracovních sil a přispěti tím rydatně k odstranění záboracích oblastí. Dohodli se, že se to má provést ve formě skautského tábora.

† vypukla velká radost mezi 500 skauty a skautkami hradečského střediska, pak ale bylo rozhodnuto, že se zatím pracovního tábora zúčastní pouze muži a dívky starší 15 let. † tak ale pojede 80-100 pracovníků.

Vojenské velitelství zapůjčilo dva koně, tři slámy, deky a dvě pušky pro hlídky. Pořádatelům br. Regentíkovi, který jednal s pracovním úřadem, bylo vše organizačně připraveno. Za místo přístřeší byla vymezena Čiměř, Vyšpachy, Kunějov, Krampachy, Křoka a Sedlo. Čiměř byla určena za místo pracovního velitelství a k dispozici pro ubytování byla dána vila Bindet, nyní obřadní budova armády.

K zajištění této věci byla v pondělí 18. června poslána osmičlenná hlídka, vedená br. Němcem, která byla zatím ubytována na posteli. Ve středu bude následovat celá skupina junáků, která připraví ve vile Bindet již ubytování pro celý tábor pracovního oddílu, který půjde v sobotu.

† bratři se připravují vše na tábor, jedná se o potraviny, nádobí, lékařnicku, auto pro dopravu věci do Čiměř, atd. Hezounův cukrárna, dříve obřadní dary skautů z. městu v sekretariát Junáka.

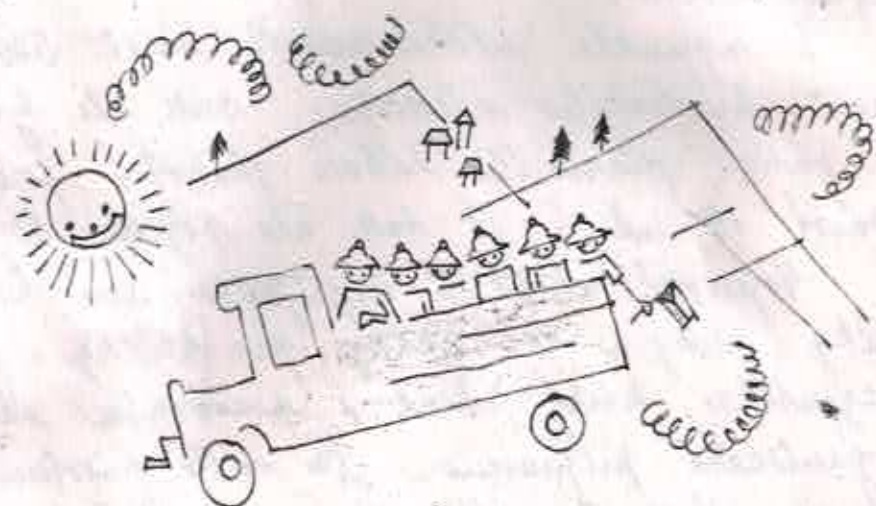

20. 6. 45.

PRVNÍ DEN TÁBORA

Na 14 lod urcu mraz ubytovací čety, která čí-
kala 17 starších junáků. Kibecův nákladní auto nebylo
přijeto pro poruchu motoru, proto byly zábrany naloženy
na vlastní pout, s koňským potahem. A my pochová-
vali písky. Ryba, Jerka, Ladá, Olga, Cucka, Topa,
Feuerstein, Lukš, Grubša, Vohlídal, Kolář, Trussek, Blýž,
Dubenský, Pappertko, Neubal, rožňáci a krajčír, trojští
helmy na hlavách,

vypadali jsme jak
angličtí koloniální
důstojníci. Za zpě-
vu a křováním trub-
ky (troubili jsme
ovšem až v polích)
měm ukázala cesta
až na Fedupat, kde
nás došlo nějaké
nákladní auto a oref-

lo nás až do Otměře, kam jsme dorazili v 1630. Vystou-
pili jsme u posty a hned nám hlásila hlídková četa, že
Rusové už objeli, že se můžeme tedy utábořit na ríle
binoblet. Ovšem, utábořit se po Ruscích - to se lehko
řekne, ale hůře provede. Vileu, která má prouti pěk-
ný výhled, je dobře situována a jejíž zábrany muse-
lo být velmi pevné ještě nedávno, jsme našli umitě
se velmi zřehovanému sam. Upluzí omiček.

Nábytek rozbápen, náčiní, zábrany a šatně
potřebné, obřady rozbápen po postlaci, hadry, boty,
trži stroje a hodiny z celé vesnice byly sneseny do této ni-

ly, bez ladu a skladu nahápeny, pevnou roppárany, všude
pen, matrace, sklo a navaoh, jako koruna všeho-nadě-
láno.

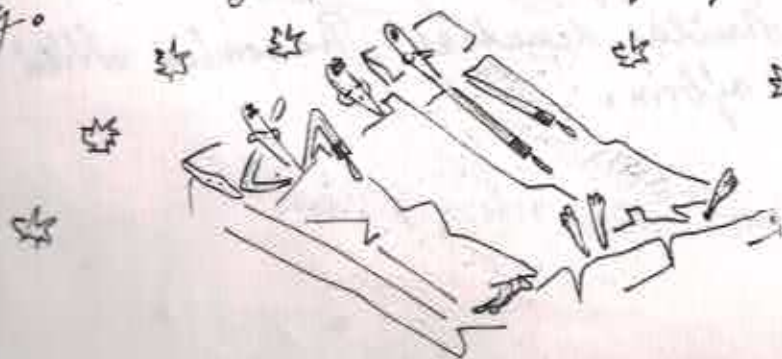
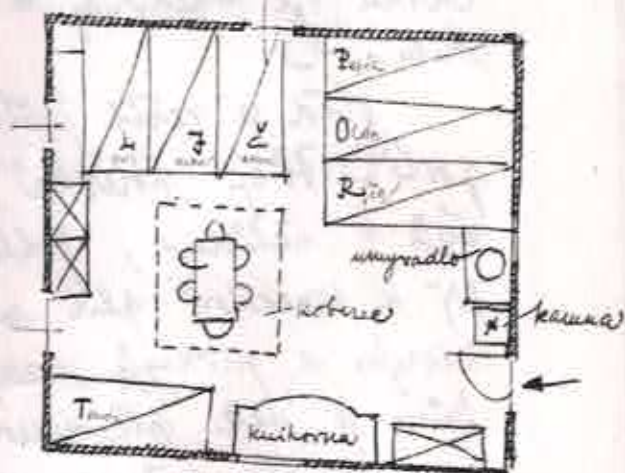
Když jsme se trochu upamatovali po takovém pohle-
du, nalokali reuku čerstvého vzduchu, fotnali okna, aby-
chom alespoň trochu zápaek uvěřkali, pustili jsme se do
práce a mykldili jsme si ku spaní rohový pokoj v posoko-
di. Mepitku si náš strážný obhl mykldil v přizemí jednu
místnost jako strážnici a v posoko- se fandili na noc
ostatní jinači. Navčeer nám přijela zavazadla a večer,
když přijel br. velitel střediska Janus, mohli jsme hla-
dit: "Kolek připraveno."

Na plánu je vidět, jak
jme se fandili; snesli
jme si pokoje, nebo rozlo-
žili matrace po jemi.

Ryšá našel krásné bílé
kopané kanape na přide-
a medil si naš vzdu ná-
lesem. Pak však zjistil,
že je tode' jak neřístka-
přičus. Byl to spíš o-

pravní stih. Přesto však s hrdinným odhodláním na
toto své žalostné lože ulehl.

Před spaním, v poklešch, nás ještě banil Ladá
sými pokoy. Dokonce i je spaní nyzážel jakési gru-
ky.

ÚTERÝ 10. 7. 45.

21. DEN TÁBORA

Dnesní den začíná jako každý jiný: každý jen nerad opouští teplou postel a běží ke posoku se umýt, pak ranní rozka, hlášení a odhodit se práce. Před polednem však přichází představení.

Ruděček přiběhl z četnické stanice, kde se uonesl s p. Srtm. Rottnerem, je dnes vše pokládáme místní hospodu na „Hostinec u Krobína“. Uvidíme to výsoké slavnostní upisování, v přelích, s přívorkem, kterého se zúčastní též místní občanstvo. Čítka přese proto plakát, který se nyzší na úřední místního Nář. výboru:

OBČANE! !!

DNES PO OSME BUDEME
SVĚTIT JEDNOHO PA'NA,
POJĚTE VŠICHNI S NAMA!
SRAZ ZDE !! !! !!

Pro oběd, který byl nejlepší, jaký jsme zde doost mohli, brněnské knedlíky s brarokem (ukázkové dílo Tomka a Pepka), je dal Čitka s dddon Novákem do firmy. Napsali jí na jideu, fash' je skvělé zele-
né na bílém poklade

HOSTINEC
U KROBÍNA

Túto po rozkaze se dal tábor do prieliekaní a za
 päť hodiny stal prvotným pripraveným pred rílon.

Vpríedu kráčal rážným krokom Franta Hanusa, pre-
 slečný za rúžičku. Mal sukni, blúzku, tylový jazyk,
 vystraný úpis, namalované oty a v ruce lílie. Za
 ním se rážne sunul Čutka, coby farár, v bilych
 protivokáčoch a žendke kostli jak ríže, na hlavě tr-
 dáke a v ruce cagri a pendlova. Nad ním nesl deš-
 niá Jozef Miska (ministrant). Druhého ministranta
 delal Odonane v bilych krajčových reformkách a
 bily kostli, na hlavě trdáke s perem a nesl snecu
 z dreve orlokaui. Dale pochodoval ženským krokom
 Mira Taupeim, který si půjčil koštyl Janci Thamsu,
 nesl ľahov ať koňaku s rídon na křídli. Potom Ala-
 čila Bohuna Vrdnka a Věra Jostňuských nosí káru s opi-
 cí a firmou „Kostinec a Kribiana“, ornečnou křídli.
 Čestnou stráž tvoril Kocet v uniforame mistryho policaj-
 ta a štábne helme hasičského velitele. Za rížkem

kráčely dvě řepčíky (Jana Neokárn a Jarosl Šreco) za-
halemy a deky a župany jako Turky. V řadu skaut-
ské kapela: Kopyška (Mrbánek) a Kocanda s trub-
kami, Píngl s publikou a sběračkou a Rošek s repro-
tažným bubínkem. Průvod uprotrali 4 žínáci se
řebítkem.

Průvod se ubíral zařtem k čtenické stánce,
ukápal se panu nechtému a pak za věnu bubín a fan-
far trubců se vydal k hospodě. Tam již očekával
dychtivý dav místních občanů, neboť se v Čiměřích
poznalo, že skauti chytli esáka a věnu ho budou
věšet. V řadu uvideli Čiměřáci tento úžasný
průvod, který zastavil před hospodou; byl přivítán
řebítk a Rudečkem se vyplhal kladivem nahoru.
Přibil firmu, načel fardi pronesl mušt rce a „před-
udkyň dobrčinného spolku“ (Tampit) rebítko barák
laker a koňaku, tím byla hospoda „K Krobáku“
pokřtěna. Šenkýř pak popral přítomní na „jednu
středou“.

Popravu bylo a poračkem přijato, průvod
zasedl okolo stolu, popjel a zpíval. Zlástě a tom
nyníkl odonane; zda se, že už při pohledu na
pivo je nachmeleu. Slavost a hospodě nymcholila
sanečnu solum naš drůpčky s Šenkýřem - Krobákem.
Slavus v něm drůpčky byl tak užasně drůpčkový,
že se místu veličiny, usajen v rohu stlu, vsajeli, zda
je to skutečně dřevě nebo kluk. Po vypití sklenky
černého jsme opět v průvodu rážným krokem odšli domů

a šli spat.

J ondonaucem se ještě nebylo docela v pořádku, vydával ze spaní různé zvuky, jako: „Hohohoó“, „Hrr na náó“, „Ach ach, už letímeó“, dokonce polyboval pot dekon mohauwa, jako když posthoduje, ať ho musel Rudiček drakrát napomínat: „Děj hubu, nebo si na kopy a budeš spat na hrajlu.“

STŘEDA 11. 7. 45.

22. DEN TÁBORA

V kuchyni je černo mouch, ale kuchyňské osazenstvo, včetně Jarmily Traubů, myslí ty potvozy. Pepík je mláďe polotáhlem tak vehementně, že vyrazil kur. Pak na mouchy vyprávěl: mylnal je na chodbu a zavřel dveře.

Máme nová zaměstnání, které pro nás vymyslel p. Rottner (máte, p. Rottner a náš součet pro nás stále více vymyslel). Hrajme na křižovce s plácatem a zastavujeme auto. Vzniká v tom poláček br. Poláček.

Bylo nám poráde divné, proč chce stále klidat. A zatím pravě v gatače je jedno stavení a v něm dvě hezké slečny.

Je jsou opravdu hezké, je vidno z toho, že vlad Poláček je kvůli nim odpoledne detat na louku! s Plé burfmu a pracome tak, že byly obě slečny spokojeny a on sám přišel večer do tábora celý šťastný a utahaný.

vztláhl ruku k nebi a volal: „... mnozí čekají, že půjde něco sešora..“ a opravdu, ono počalo hned po těch slovech púčet. Jeden řičník dokonce šel za pomoci skautim rozemřím i roduim. Duševně skýlaní budil pohled na dvoupubliho předáku KČS, který stále dojímavě púsal.

Žerutka, na manifestaci jsme se docela dobře pobavili. Spokojený byl hlavně Šimeček, který si odnesl hodně popudů a domích obratů pro své dalař „plynadrů“ rhuže máš komunistické obrčky. Celý jabřil; každý poslouchal se šarot pondruhy na řičnickém púřeu.

Zlobě se mu líbilo, jak řičnické křičel: „Kej-ďe jde kam, kam ho to sáhne (myslel tím, že jako Němci mají št de Rajchu) a hned se púšit rěte pondra: „Š rym se jděme radovat de mubřil jabradřil restaurace!“

PONDĚLÍ 6.8.45.

48. DEN TÁBORA

Klidný den práce.

ÚTERÝ 7.8.45.

49. DEN TÁBORA

Skleďdání moráckorodých žkoušek je v plném proudu, dnes dokonce púšlo 11 žnuček II. třídy z kradce, aby je Čutkř vykoušeli. Znalost žkoušek je pon velmi dobre!